

[Miljøministeren.]

er til forhøjelse af de rammer, der findes i loven.

Og så til sidst den bemærkning til hr. Poul Dam, at 100 års grænsen kan vi naturligvis altid diskutere. Det er vældig svært at finde ud af, hvor det lige bestemt er, man skal lægge sig. Jeg har megen forståelse for hr. Poul Dams synspunkt, at det måske ikke er et alderskriterium, der er det rette. Det kan vi drøfte, og det vil vi komme til at drøfte også i det år, der nu vil gå, før denne sag kommer op igen. Der står jo i lovforslaget „senest i folketingsåret 1975-76“. Vi har altså en mulighed for at komme tilbage og grave ned i disse problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om anvendelse af sommertid.

(Lovforslaget (nr. 69) findes i tillæg A. sp. 1147, fremsættelsen i tidenden sp. 1204).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændret tidsregning [af Ipsen m.fl.].

(Lovforslaget (nr. 9) findes i tillæg A. sp. 33, fremsættelsen i tidenden sp. 119).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Statsministeren (Poul Hartling):

Fremskridtspartiet har fremsat forslag til lov om ændret tidsregning. Dette forslag vedrører kun året 1974. Det foreslås, at dagen den 12. januar 1974 begynder en time før midnat efter den nugældende tidsregning — og her er fremskridtspartiet altså lidt bag-

efter tiden — og at dagen den 20. april begynder en time før midnat i forhold til tidsregningen før 20. april. Det vil sige, at uret stilles to timer frem i forhold til den nugældende tidsregning, og tilsvarende foreslås uret sat en time tilbage den 12. oktober og yderligere en time den 31. december. Lovforslaget er motiveret med den truende energikrise.

Der er således i lovforslaget i realiteten tale om to problemer, dels om indførelse af såkaldt østeuropæisk tid, dels om yderligere indførelse af sommertid i perioden 20. april - 12. oktober.

Spørgsmålet om en ændret tidsregning er allerede for år tilbage taget op inden for Nordisk Råd. Vi har aktualiseret spørgsmålet nu, og fra norsk side er der fremsat ønske om, at de nordiske lande overvejer overgang til en ny tidsregning, altså netop forskudt en time i forhold til den gældende tidsregning, således at Danmark, Norge og Sverige fremtidig skulle have samme tidsregning som Finland, dvs. østeuropæisk tid.

Der vil blive nedsat en arbejdsgruppe under nordisk ministerråd, som skal arbejde med disse problemer, og Danmark vil selvfølgelig blive repræsenteret i denne gruppe.

For så vidt angår fremskridtspartiets lovforslag i øvrigt, skal jeg blot bemærke, at det på grundlag af de beregninger, der ligger til grund for regeringens lovforslag om sommertid, er tvivlsomt, om fremskridtspartiets forslag om to timers forskydning vil medføre nogen væsentlig energibesparelse udover den besparelse, som elværkerne vil kunne opnå ved regeringsforslaget om den ene time. Hertil kommer, at det for trafikområdet må gælde, at de ulemper, der i 1974 vil opstå som følge af regeringens forslag, vil blive betydeligt større, såfremt fremskridtspartiets forslag om to timers forskydning gennemføres, og derfor må regeringen fraråde, at man går ind for en to timers forskydning af tidsregningen.

Inge Fischer Møller (S):

Her i den mørke tid kan man umiddelbart kun blive venligt stemt over for statsministerens forslag til lov om anvendelse af sommertid. Da forslaget første gang blev nævnt i dagspressen, blev det positivt modtaget. Her slog man to fluer med ét smæk: man fik mere ud af sommerens lyse timer,